

# NEDİR BU IMF? VEYA “KAHROLSUN EMPERYALİZM” DİYEMEMEK!

Baran Dergisi, 8 Ekim 2009

Yıldırım Koç

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, “IMF’nin önerilerine inanmadığımız, ikna olmadığımız için anlaşma imzalamadık,” dedi.

Türkiye’nin, Uluslararası Para Fonu (IMF) ile imzaladığı 19. “stand-by düzenlemesi” Mayıs 2005 – Mayıs 2008 tarihleri arasında yürürlükte kaldı. O tarihten sonra da böyle bir düzenleme yapılmadı. Başbakan R.T.Erdoğan dönem dönem IMF’ye çattı. Ali Babacan da, IMF’ye meydan okur havalarla, “inanmadığımız, ikna olmadığımız için anlaşma imzalamadık,” dedi.

Ne oluyor? Gerçekten Hükümet’te bağımsızlıkçı bir hava mı hakim oluyor. Başbakan’ın “one minute” çıkışından sonra IMF karşıtı açıklamalar, yeni bir politikanın bir ifadesi mi? Yoksa, Başbakan’ın “one minute” çıkışının ardından ABD’ye yapılan ziyarette önce Yahudi lobisi ile görüşülmesi gibi bir durum mu söz konusu?

Bu soruya cevap verebilmek için, IMF’nin ve Dünya Bankası’nın gerçekte ne olduğunu iyi anlamak gerekiyor.

IMF ve Dünya Bankası, bizim gibi ülkelerin sıkıntılarına çözüm bulmak, dertlerine derman aramak için kurulmuş kuruluşlar mı? Yoksa bütün kötülüklerin kaynağı bu IMF ile Dünya Bankası mı?

IMF ve Dünya Bankası, bazılarının göre birer doktor; hastalıkları teşhis ediyor, reçete öneriyor, ilaç veriyor ve hastalığı tedavi ediyor. Bu anlayışta, bu kuruluşlara teslim oluyor, onları yere göğe sığdıramıyor.

IMF ve Dünya Bankası, bazılarının göre ise hastalığın kendisi. Bu anlayışta, bu kuruluşları yumuşak veya sert bir biçimde eleştiriyor.

İKİSİ DE YANLIŞ YAPIYOR. IMF ve Dünya Bankası ne doktordur, ne de hastalığın kendisidir.

Bu kuruluşlara doktor olarak bakanların anlayışını eleştirmek bile gereksizdir.

IMF ve Dünya Bankası’nı hastalığın kendisi olarak görenler ise büyük bir hata işlemektedir.

IMF ve Dünya Bankası yalnızca birer maşadır.

Hastalık, emperyalizmdir.

IMF ve Dünya Bankası, emperyalizmin kullandığı birer araçtır. Emperyalist ABD veya Avrupa Birliği için bir tabanca, bir roket, bir bomba neyse, IMF ve Dünya Bankası da odur.

Savaşta tabancaya, rokete, bombaya kızılmaz. Kızılması gereken, tabancayı ateşleyen, roketi ve bombayı atandır.

“Kahrolsun IMF” demek yetmez. “Kahrolsun emperyalizm” diyemiyorsanız, “kahrolsun IMF” demek, emperyalizmi temize çıkarmaktır. Bir günah keçisi bulup, gerçek günahkarları aklamaktır.

IMF örneğine bakalım.

IMF’yi yöneten Yönetim Kurulu içinde her ülkenin farklı bir oy oranı vardır. ABD’nin oy oranı, toplam oyların yüzde 16,77’sidir. IMF’de birçok karar, yüzde 85 nitelikli çoğunlukla alınır. Diğer bir ifadeyle, ABD emperyalistlerinin karşı çıktığı hiçbir önemli karar alınamaz. Japonya’nın oy oranı yüzde 6,02, Almanya’nınki yüzde 5,88, Fransa’nınki yüzde 4,85 ve İngiltere’nin ki yüzde 4,85’dir. Diğer emperyalist ülkelerin oy oranlarını ve bu oranları artıran karmaşık bazı mekanizmaları da dikkate alırsanız, hiç kuşku duymadan şunu söyleyebiliriz: IMF ve Dünya Bankası, emperyalist ülkelerin kendi çıkarlarını korumak ve geliştirmek için kullandıkları bir silahtan başka bir şey değildir.

Türkiye’nin oy oranı ise yüzde 1 bile değildir; yalnızca binde 5,5’tir.

Bu gerçeği göz ardı ederek, yalnızca IMF’yi ve Dünya Bankası’nı eleştirmek, emperyalizme karşı olmak değil, emperyalizmi aklamak anlamına gelir.

Ne yazık ki, günümüzde IMF ve Dünya Bankası’na karşı çıkanların bazılarının açıklamalarını okuduğunuzda, emperyalizm kelimesini bile bulamıyorsunuz.

29 Eylül 2009 günü DİSK, KESK, Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ortak bir mektup kaleme alarak, bunu IMF ve Dünya Bankası başkanlarına gönderdi. İlk bakışta çok radikal ve ciddi bir tavır gibi gözüken bu davranış, esasında emperyalizmi temize çıkarmayı amaçlayan bir oyunun parçasıdır. Bu mektupta “emperyalizm” kavramı geçmiyor. Bu mektupta, IMF’yi ve Dünya Bankası’nı yöneten ABD emperyalizmi ve Avrupa Birliği emperyalizmi ele alınmıyor.

Bu mektubu ve bu mektuptaki anlayışla yazılmış başka yazıları okuyan biri, dünyada emperyalizm diye bir olgudan haberdar olmuyor. Sanki dünyadaki bütün kötülüklerin sorumlusu, baş belası IMF ve Dünya Bankası’dır. Alın size Musevilerin günah keçisi. Emperyalistlerin günahları IMF ve Dünya Bankası’na yükleniyor. ABD ve Avrupa Birliği temize çıkarılıyor. Temize çıkarılmış Avrupa Birliği de, bu kuruluşların bazılarında “proje” adı altında rüşvet veriyor. Parayı alanlar, parayı verenin düdüğünü çalıyor. Azerilerin bir sözü vardır: “Gavurun çöreği diz üstünde.” Gavur ekmek (çörek) verir, ancak seni önce dizlerinin üstüne çökertir. Emperyalistten menfaat sağlayan, onun önünde diz çöker; onu temize çıkartır. İnsanlar artık ne olup ne bittiğini az buçuk bildiğinden, IMF ve Dünya Bankası günah keçisi yapılır; emperyalist ABD ve Avrupa Birliği temize çıkarılır.

Günümüzde tarafsızlık mümkün değildir.

Ya emperyalistlerin yanındasınız; onların açık veya gizli destekçisisiniz.

Ya da emperyalizme, zulme, zalime, sömürüye, sömürücüye karşısınız.

IMF ve Dünya Bankası’ndan medet umanlar karşımızdadır. “Kahrolsun emperyalizm” diyemeyenler de, IMF ve Dünya Bankası’nı eleştireseler bile, karşı saftadırlar.

“Kahrolsun emperyalizm” diyebilenler ve ona uygun hareket edenler ise, aynı saftadır.

Geçmişte bir dönem, “kahrolsun IMF” sloganını atabilmek bile kolay olmuyordu. Günümüzde herkes bu slogana alıştı. Şimdi hakim olması gereken slogan, “kahrolsun ABD ve AB emperyalizmi”dir.